

Totul simplu

Ana Blandiana

O, dac-aş fi o lumânare numai,
Să mă consum treptat
De la un capăt spre altul,
Simplu, ca-n aritmeticele
Copiilor...
Capul întâi - ce fericire! -
Mi-ar dispărea,
Lumea ar spune:
"Ce fără cap este fata aceasta!",
Eu aş fi uitat totul
Şi nimic n-aş mai căuta să-nţeleg.
Inima apoi mi s-ar topi,
Şi n-aş mai iubi,
Şi n-aş mai urî,
Şi nici o suferinţă nu m-ar atinge,
Şi lumea ar spune:
"Ce fără inimă este fata aceasta!"
Şi aşa mai departe.
Şi apoi n-aş mai avea nici o dorinţă,
Şi nici o patimă,
Şi sângele meu purtător de corăbii
S-ar spulbera,
Şi mi-ar rămâne numai genunchii uscaţi,
Tremurători cu demnitate sau îngenuncheaţi,
Nimeni nu s-ar mai obosi să spună ceva.
În ultima linişte,
Balta de ceară
S-ar răci, pedepsită anume
Pentru toate îngrozitoarele umbre pe care
Lumina ei le-a adus în lume...